

De Eenzame step langs de straat.

Het straatbeeld binnen een stad is de jongste jaren veranderd. Het woord “verbeterd” is discussieerbaar maar een autoluwe stadskern lijkt toch zijn voordelen te hebben. Hoe kunnen we ons nu best verplaatsen? Onder invloed van andere steden komt het concept “delen” binnengewaaid met de ondertussen alom gekende E-step. Op zich een goed idee, ik betaal enkel mijn verplaatsing. Deze E-steps niet meer weg te denken uit het straatbeeld. E-steps worden aanzien als een handig vervoermiddel, al vormen ze soms een bron van ergernis voor andere weggebruikers. Ze zijn populair vanwege hun gebruiksgemak en milieuvriendelijkheid. Alleen maar goed nieuws zou je zeggen. Ondanks de goeie

voornemens is de laatste schakel in het proces een pijnpunt. “Waar laat ik mijn step achter”? We vinden de steps langs de weg die een gevaar vormen voor de fietser. Deze drukke fietsweg van het station wordt veel gebruikt. Ook vroeg in de ochtend, wanneer de achtergelaten step niet altijd goed zichtbaar zijn; bij woonwerkverkeer is dit een drukke fietsweg. Dit kan ernstige ongevallen veroorzaken op dit dalend fietspad, dalend in de zin van automatisch versnellen van een fietser. Is dit nu een slecht concept? Moeten de deelsteps verboden worden? Of moeten we gewoon dat

tikkeltje extra moeite doen? Is dit een structureel of maatschappelijk probleem? Werkgroep Fietseling Oostende hoort het graag van u

